

Octav Pancu-Iași

Iedul cu trei capre

.

O veste mare despre un băiat mic

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

Iedul cu trei capre

Povestea asta nu s-a întâmplat chiar pe vremea când se potcoveau puricii, ci mult mai aproape, când puricii au devenit tare nesuferiți — iar eu, copii, vă doresc să n-aveți de-a face cu ei...

...Cică nu departe de casa caprei cu trei iezi își avea casa un ied cu trei capre.. Era un ied ca toți iezi: nici mai mare, nici mai mic, nici mai frumos, nici mai urât. Cum s-ar spune: nici prea-prea, nici foarte-foarte. Numai că el, în loc de o capră, avea trei: o capră-mamă, o capră-mătușă și o capră-bunică.

Grozav de bine o mai ducea iedul!

Maică-măiculiță, ce mai trai!

Dimineața, nici nu apuca bine să deschidă ochii că și începea să poruncească:

— Capră-mamă!

— Spune, fiul meu iubit!

— Îmbracă-mă! Nu pot singur...

Capra-mamă nu aștepta să-i spună de două ori. Se apleca să-i caute opincile sub pat, se urca pe dulap, să-i găsească nădragii și se băga după cuptor, să-i afle cămeșuica.

Capra-mamă îi aduna toate straietele și se căznea să-l îmbrace; îi lega opincile — oh! îi trăgea nădragii și cămeșuica — vai! să-i înfășure brâul — uf!

Când se vedea îmbrăcat, iedul iarăși poruncea:

— Mătușă-capră!

— Spune, nepoțelul meu drag!

— Ospătează-mă! Nu pot singur...

Fără să mai zăbovească, mătușă-capră se repezea în bucatărie, turna într-o ulcică lapte dulce și așeza într-o strachină mămăliguță caldă. Apoi punea ulcica și strachina pe un ștergar și le aducea fuguța la patul iedului. Și rupea mătușă-capră din mămăliguță și îndesa în gura iedului! Și ține-i mătușă-capră ulcica la gură, să soarbă iedul laptele. Și uite așa, până isprăvea iedul toată mămăliguța din strachină și tot laptele din ulcică. Ba, îi mai aducea mătușă-capră și câte o plăcintă, că era meșteră la copt, iar iedul mare meșter la înghițit...

